



LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS ŠIAULIŲ APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2025 m. gruodžio 9 d. Nr. 21RE3-231 (AG3-184/26-2025)
Šiauliai

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Šiaulių apygardos skyrius (toliau – ir Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Vaidos Jokubauskaitės, Danutės Kulikauskienės (posėdžio pirmininkė ir pranešėja) ir Ramintos Ramanauskienės, sekretoriaujant Ingridai Mačiulienei, dalyvaujant pareiškėjos X. Y. atstovei ir trečiajam suinteresuotam asmeniui X. X., atstovei advokatei D. G.-K., atsakovo Socialinių paslaugų priežiūros departamento prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos atstovei V. Z.,

Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka nuotolinio ryšio priemonėmis išnagrinėjo administracinę bylą pagal pareiškėjos X. Y. skundą atsakovams Socialinių paslaugų priežiūros departamentui prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos ir Vilniaus miesto savivaldybės administracijai dėl sprendimų panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėjos X. Y. įstatyminė atstovė (globėja) (toliau – pareiškėjos atstovė) X. X. Lietuvos administracinių ginčų komisijai pateikė patikslintą skundą „Dėl Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Socialinės gerovės skyriaus 2025-07-23 d. X. Y. finansinių galimybių vertinimo bei 2025-09-17 Socialinių paslaugų priežiūros departamento prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos sprendimo „Dėl Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Socialinės gerovės skyriaus 2025-07-23 X. Y. finansinių galimybių vertinimo“ Nr. SI-2090 (12.3 Mr)“ (toliau – ir skundas), kuriuo prašo panaikinti atsakovo Socialinių paslaugų priežiūros departamento prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – Departamentas) 2025 m. rugsėjo 17 d. sprendimą Nr. SI-2090 (12.3 Mr) „Dėl Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Socialinės gerovės skyriaus 2025-07-23 X. Y. finansinių galimybių vertinimo“ (toliau – Sprendimas), ir įpareigoti atsakovę Vilniaus miesto savivaldybės administraciją (toliau – Administracija) iš naujo atlikti pareiškėjos finansinių galimybių vertinimą.

Skunde nurodoma, kad pareiškėjos atstovė 2025 m. birželio 4 d. Vilniaus miesto savivaldybės Antakalnio seniūnijai pateikė prašymą – paraišką socialinėms paslaugoms gauti.

2025 m. birželio 5 d. Vilniaus miesto socialinių paslaugų centras atliko asmens (šeimos) socialinių paslaugų poreikio vertinimą, kuriame rekomenduojama teikti socialinę paslaugą – ilgalaikę socialinę globą įstaigoje VšĮ „[duomenys neskelbtini]“ (bendro gyvenimo namuose), kadangi asmeniui reikalinga slauga visą parą.

Pareiškėjos atstovė nurodo, kad Administracijos Socialinės gerovės skyriaus Socialinės globos skyrimo komisijos 2025 m. liepos 3 d. sprendimu Nr. [duomenys neskelbtini] pareiškėjai buvo skirtos neterminuotos ilgalaikės socialinės globos paslaugos VšĮ „[duomenys neskelbtini]“. Vadovaujantis minėtu sprendimu, Administracijos Socialinės gerovės skyriaus 2025 m. liepos 4 d. siuntimu į socialinės globos paslaugas teikiančią įstaigą Nr. [duomenys neskelbtini] (toliau –

Siuntimas) pareiškėja išsiųsta į VšĮ „[duomenys neskelbtini]“ neterminuotam laikotarpiui. Pažymi, kad nurodytas siuntimas galiojo 20 darbo dienų.

Administracija, VšĮ „[duomenys neskelbtini]“ ir pareiškėja, atstovaujama atstovės, 2025 m. liepos 24 d. sudarė Trišalę sutartį dėl ilgalaikės socialinės globos paslaugų ir apmokėjimo Nr. [duomenys neskelbtini] (toliau – Sutartis), kurios 10 punkte nurodyta, jog „Paslaugos gavėjo, savivaldybės administracijos mokėjimo dydžiai pinigine išraiška yra apskaičiuojami Sutarties sudarymo metu Paslaugų gavėjo finansinių galimybių mokėti už ilgalaikę socialinę globą vertinime (1 priedas), kuris yra neatsiejama Sutarties dalis“. Sutarties priede Nr. 1 nurodyta, jog Administracijos Socialinės gerovės skyrius 2025 m. liepos 23 d. atliko pareiškėjos finansinių galimybių mokėti už ilgalaikę socialinę globą vertinimą (toliau – Vertinimas). Skunde pateikiama detalizuota Vertinimo informacija, t. y. kad ilgalaikės socialinės globos kaina yra [duomenys neskelbtini] Eur; savivaldybės mokama dalis, kurią sudaro valstybės dotacija – [duomenys neskelbtini] Eur, paslaugų gavėjo mokama dalis – [duomenys neskelbtini] Eur ([duomenys neskelbtini] Eur (80 proc. šalpos neįgalumo/negalios pensijos ([duomenys neskelbtini] Eur), 80 proc. transporto išlaidų kompensacijos ([duomenys neskelbtini] Eur), 100 proc. individualios pagalbos teikimo išlaidų tikslinės kompensacijos ([duomenys neskelbtini] Eur); [duomenys neskelbtini] Eur – savivaldybės nustatytas maksimalus mokėjimo dydis.

Pareiškėjos atstovė teigia, kad ji buvo priversta pasirašyti Sutartį, nes priešingu atveju, Siuntimas į socialinės globos paslaugas teikiančią įstaigą būtų netekęs galios. Pareiškėjos atstovės tvirtinimu, ji nedelsiant išreiškė nesutikimą dėl Vertinimo.

Pareiškėjos atstovės įsitikinimu, Vertinimas yra nepagrįstas, kadangi apskaičiuota paslaugų gavėjui tenkanti mokėtina suma, viršijanti jo gaunamas pajamas. Dėl pareiškėjos turimos negalios pobūdžio bei nustatyto 0 proc. dalyvumo lygio, neveiksnumo ir kitų aplinkybių, pareiškėja objektyviai neturės galimybės sumokėti daugiau, negu ji gauna pajamų.

Pareiškėjos atstovė 2025 m. rugpjūčio 20 d. pateikė skundą (toliau – skundas dėl Vertinimo) Departamentui dėl Vertinimo, prašė jį panaikinti, kadangi Administracija nepagrįstai įpareigojo pareiškėją padengti ilgalaikės socialinės globos įkainio likutį, t. y. [duomenys neskelbtini] Eur.

Paaiškina, kad Departamentas priėmė skundžiamą Sprendimą, kuriuo Skundo netenkino. Pareiškėjos atstovė nurodo su Sprendimu nesutinkanti.

Pareiškėjos atstovė pažymi, kad atliekant Vertinimą, apskaičiuota pareiškėjos mokama dalis, priklausanti nuo jos gaunamų pajamų, sudaro [duomenys neskelbtini] Eur. Taip pat teigiama, kad pareiškėjai turint nustatytą 0 proc. dalyvumo lygį, negalios pobūdį, nustatytą neveiksnumą visose turtinių ir asmeninių neturtinių santykių srityse, akivaizdu, kad pati pareiškėja neturi jokių objektyvių galimybių gauti pajamų, iš kurių būtų galima dengti likusią paslaugos paketo dalį, t. y. [duomenys neskelbtini] Eur. Pažymi ir tai, kad pareiškėja taip pat neturi jokio kilnojamojo ar nekilnojamojo turto.

Skunde teigiama, kad pareiškėja savarankiškai iš jos gaunamų pajamų pati dengia maksimalią leistiną sumą už ilgalaikę socialinę globą suaugusiam asmeniui.

Pareiškėjos atstovė kritiškai vertina Departamento poziciją, išdėstyta Sprendime, kad šeimai paslaugos teikėju pasirinkus VšĮ „[duomenys neskelbtini]“ pati šeima ir turėtų prisiimti finansinę riziką dėl paslaugų apmokėjimo arba tartis su paslaugas teikiančia VšĮ „[duomenys neskelbtini]“. Pasak pareiškėjos atstovės, nei pareiškėjos globėja, nei kiti pareiškėjos šeimos nariai ar giminaičiai neturi teisinės pareigos išlaikyti pilnametę pareiškėją. Pareiškėjos atstovė mano, kad Vertinimu iš esmės yra pažeidžiama pareiškėjos teisė gyventi bendruomenėje, o valstybės pareiga būtent ir yra užtikrinti tokią pareiškėjos teisę. Teigia, kad nustatyta įmoka ([duomenys neskelbtini] Eur) yra neproporcinga pareiškėjos realioms galimybėms ir pažeidžia teisę tiek į pareiškėjos, tiek į jos globėjos orų gyvenimą (Lietuvos Respublikos Konstitucijos 21, 52 straipsniai, Žmogaus teisių konvencijos 8 straipsnis). Taip pat pareiškėjos atstovė savo poziciją grindžia ir Jungtinių Tautų Neįgaliųjų teisių konvencijos 19 straipsniu.

Pareiškėjos atstovės įsitikinimu, Departamentas savo funkcijas vykdė formaliai, nesigilino į individualios problemos esmę, o skundžiamas Sprendimas yra neišsamus. Departamentas nepateikė jokių argumentų ir nenurodė, kokiais teisės aktais vadovaujantis pareiškėjos šeimai kyla teisinė pareiga mokėti už pilnametės pareiškėjos gaunamas paslaugas, atitinkančias jos individualius

poreikius. Pasak pareiškėjos atstovės, Sprendimas nesubalansuoja valstybės finansinių interesų ir pareiškėjos teisės į orų gyvenimą bei dalyvavimą bendruomenėje pusiausvyros, todėl tokiu būdu pažeidžiami gero administravimo ir proporcingumo principai. Vertina, kad nustatius, jog asmuo neturi pajamų, reikalavimas sumokėti neįmanomą sumą reikiamoms paslaugoms gauti prilygsta pareigai atlikti neįmanomą veiksma, todėl yra neteisėtas.

Nurodo, kad asmens su sunkia negalia galimybės gauti paslaugas negali priklausyti nuo jo finansinių galimybių, o valstybė ir Administracija turi užtikrinti socialinių paslaugų prieinamumą. Vadovaujantis Jungtinių Tautų Neįgaliųjų teisių konvencijos 28 straipsniu, valstybė turi pareigą teikti finansinę pagalbą šeimoms, kuriose yra asmuo su sunkia negalia, įskaitant ir tai, kad būtų kompensuojamos papildomos išlaidos, susijusios su šia negalia. Pareiškėjos atstovės vertinimu, minėta pareiga apima ne tik socialinių paslaugų teikimą, bet ir jų finansinį prieinamumą. Mano, kad pareiškėjos atveju ši pareiga neįvykdyta – [duomenys neskelbtini] Eur įmoka faktiškai pašalina galimybę naudotis paslauga ir pažeidžia teisę į pareiškėjos orų gyvenimą.

Pareiškėjos atstovė įsitikinusi, kad nacionaliniai teisės aktai (Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatymas (toliau – Įstatymas), Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2024 m. birželio 11 d. įsakymu Nr. 1-397 patvirtintas Mokėjimo už socialines paslaugas tvarkos aprašas (toliau – Aprašas) ir kt.) turi būti aiškinami „konvenciniu būdu“, t. y. vadovaujantis Lietuvos Respublikos Konstitucijos 138 straipsnio 3 dalimi ir tarptautinių sutarčių viršenybės principu. Dėl minėtos priežasties mano, kad Departamentas, spręsdamas pareiškėjos klausimą, turėjo pareigą tiesiogiai taikyti Jungtinių Tautų Neįgaliųjų teisių konvencijos nuostatas, kad užtikrintų pareiškėjai visišką socialinę apsaugą.

Skunde pateikiamas vertinimas, kad nacionaliniai teisės aktai, įtvirtindami socialinių paslaugų asmeniui su sunkia negalia individualizavimą pagal jų poreikius, kartu užkerta kelią gauti paslaugą, kuri atitinka pareiškėjos individualius pagalbos poreikius. Kadangi socialinė globa asmenims su sunkia negalia finansuojama iš valstybės biudžeto dotacijų savivaldybės biudžetams (Įstatymo 42 straipsnio 6 dalis), anot pareiškėjos atstovės, susidaro situacija, kuomet pati valstybė, atsakinga už socialinių paslaugų asmenims su sunkia negalia teikimą, sudaro sąlygas jų negauti, kadangi poįstatymiais teisės aktais nustatyta maksimali suma negali užtikrinti, kad bus padengtas skirtumas tarp individualizuotus pagalbos poreikius atitinkančių paslaugų ir pareiškėjos mokamų maksimalių sumų už paslaugas.

Atkreipiamas dėmesys į Europos Žmogaus Teisių Teismo praktiką, pabrėžiančią, jog diskriminacija dėl negalios apima ir situacijas, kai valstybė nesukuria pakankamų priemonių, kad asmuo galėtų realiai naudotis savo teisėmis. Tvirtinama, kad Departamentas, neatsižvelgdamas į pareiškėjos visišką nedarbingumo būklę, elgiasi priešingai minėtai praktikai ir neproporcingai apriboja pareiškėjos teisę į socialinę apsaugą bei orumą, pažeidžia pozityviausias pareigas pareiškėjos atžvilgiu, o būtent – sukurti tokią sistemą, kuri leistų asmeniui su sunkia negalia gauti paslaugas pagal realius asmens poreikius be diskriminacijos dėl finansinės padėties. Departamento veiksmai, pasak pareiškėjos atstovės, prieštarauja ne tik Jungtinių Tautų Neįgaliųjų teisių konvencijai, bet ir Europos socialinės chartijos 15 straipsniui.

Be kita ko, skunde pabrėžiama, kad pareiškėja neturėjo alternatyvios galimybės pasirinkti kitos globos įstaigos dėl kelių priežasčių, iš kurių svarbiausios – ilgos laukimo eilės ir neindividualizuotos paslaugos, neatitinkančios pareiškėjos individualių poreikių.

Posėdžio metu pareiškėjos atstovės palaikė skunde išdėstytą poziciją, taip pat atkreipė dėmesį, kad kitų miestų, rajonų savivaldybės randa lėšų finansuoti visą ilgalaikės socialinės globos pasaugų kainą, todėl Administracijos veiksmus laiko neteisėtais ir diskriminuojančiais.

Atsakovas Socialinių paslaugų priežiūros departamentas prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos atsiliepimu su pareiškėjos skundu nesutinka ir prašo jį atmesti.

Atsakovas teigia, kad pareiškėjos pajamų apskaičiavimas atliktas nepažeidžiant teisės aktų reikalavimų.

Paaškina, kad asmens (šeimoms) ir savivaldybės administracijos teisės ir pareigos dėl mokėjimo už socialines paslaugas reglamentuojamos rašytine sutartimi, kurioje turi būti nustatyta mokėjimo už

socialines paslaugas tvarka, savivaldybės apskaičiuoto asmens (šeimoms) mokėjimo už socialines paslaugas dydžio keitimo atvejais ir informacijos apie savivaldybės apskaičiuotą asmens (šeimoms) mokėjimo už socialines paslaugas dydį (pinigine išraiška) pateikimo socialines paslaugas gaunančiam asmeniui ar jo globėjui (rūpintojui), kitam teisėtam asmens atstovui tvarka.

Pažymi, kad Sutarties sudarymo metu Administracija apskaičiavo paslaugų gavėjo mokėjimo už paslaugas dydį, kuris Vertinime išskirtas į dvi dalis: paslaugų gavėjo mokama dalis ([duomenys neskelbtini] Eur, apskaičiuotų procentais nuo paslaugų gavėjo pajamų bei [duomenys neskelbtini] Eur savivaldybės nustatytas maksimalus mokėjimo dydis) bei įsipareigojusio asmens mokama dalis (0,00 Eur). Bendras mokėtinas paslaugų gavėjo mokėjimo dydis už teikiamas ilgalaikės socialinės globos paslaugas VŠĮ „[duomenys neskelbtini]“ yra [duomenys neskelbtini] Eur.

Atsiliepime akcentuojama, kad Sutartis yra pasirašyta, galiojanti, nėra nutraukta ar pakeista, todėl privalo būti vykdoma visa apimtimi tol, kol pareiškėja gauna paslaugas įstaigoje, t. y. Sutartyje ir jos priede sulagta paslaugų gavėjo mokėtina dalis už socialinės globos paslaugas galios tol, kol Sutartis nebus pakeista/nutraukta ar nebus atliktas naujas asmens (šeimoms) finansinių galimybių vertinimas.

Departamento nuomone, pareiškėja laisva valia pasirinko socialinės globos įstaigą – VŠĮ „[duomenys neskelbtini]“, buvo pasirašyta Sutartis, o prieš tai pareiškėjos atstovei VŠĮ „[duomenys neskelbtini]“ ilgalaikės socialinės globos įkainis ([duomenys neskelbtini] Eur per mėnesį) buvo žinomas ir pareiškėjos atstovė su juo sutiko, todėl, pasak Departamento, pareiškėjos atstovė turėtų prisiimti ir Sutartimi sulagytų finansinių įsipareigojimų vykdymą.

Nurodo, kad Departamentas 2025 m. rugpjūčio 20 d. gavo pareiškėjos atstovės 2025 m. rugpjūčio 19 d. skundą „Dėl Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Socialinės gerovės skyriaus 2025 m. liepos 23 d. (pasirašytą X. X. elektroniniu parašu) atlikto Pareiškėjos finansinių galimybių vertinimo“ (minėta, Skundas), kuriuo prašė jį (*reikia suprasti – Vertinimą*) panaikinti, nes Administracija nepagrįstai įpareigojo paslaugų gavėją padengti ilgalaikės socialinės globos įkainio likutį – [duomenys neskelbtini] Eur.

Departamentas laikosi pozicijos, kad atsakydamas į Skunde pateiktus reikalavimus, išsamiai ir visapusiškai paaiškino, dėl kokių priežasčių jis yra netenkinamas, bei pateikė motyvuotą šio sprendimo pagrindimą, nurodydamas visa apimtimi reglamentuojančius teisės aktus, kokias teisės normas detalai taiko pareiškėjos atvejui, motyvavo ir individualizavo teisinį santykį, nenukrypdamas nuo vienodos ir teisingos, formuojamos teisės taikymo visiems negalią turintiems Lietuvos Respublikos piliečiams, praktikos.

Atsakydamas į pareiškėjos atstovės skundo teiginius dėl to, kad Sutarties pasirašymo faktas yra diskriminacinio pobūdžio, remiasi Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.189 straipsnio reglamentavimu. Tvirtina, kad sudarydama Sutartį, pareiškėjos atstovė prisiėmė sutartinius įsipareigojimus. Vadovaujantis CK 1.5 straipsnio 1 dalyje įtvirtintu teisingumo, protingumo ir sąžiningumo principų taikymu, pareiškėjos atstovė turi pareigą elgtis teisingai, t. y. turėdama Administracijos paskaičiavimus, privalėjo įsivertinti objektyvias galimybes ir rinktis globos įstaigą pagal finansines galimybes. Pareiškėjos atstovė turėjo apsispręsti – ar primokėti prie pasirinktos globos institucijos kompensuojamos kainos, arba, įsivertinusi, kad negalės apmokėti likusios sumos, rinktis iš Vilniaus miesto savivaldybės siūlomų globos institucijų sąrašo, esančio internetiniu adresu www.vilnius.lt. Taip pat Departamentas vertina, kad pareiškėjos atstovė, veikdama pareiškėjos naudai, pasirašydama Sutartį, turėjo ir privalėjo numatyti iš to kylančias pasekmes. Daro išvadą, kad ne Siuntimo galiojimo terminas, o globos įstaigos pasirinkimas nulėmė mokėtinų lėšų trūkumą.

Departamentas Skundo teiginius dėl pareiškėjos diskriminacijos gauti socialines paslaugas vertina kritiškai ir savo nesutikimą su jais grindžia Lygių galimybių kontrolieriaus tarnybos 2025 m. spalio 22 d. pažymoje Nr. LGKT-(25)SN-279)SP-74 pateiktu diskriminacijos apibrėžimu. Nurodo, kad asmenims, turintiems globos poreikį, Vilniaus miesto savivaldybė yra pateikusi visiems identišką nuorodą į pasirenkamas globos institucijas internetiniame puslapyje www.vilnius.lt, todėl laikytina, kad diskriminacijos šiuo atveju nėra, kadangi visi asmenys renkasi laisvai iš savo vidinių motyvų, o ne valstybės institucijų priverstinių nurodymų. Departamentas atsiliepime akcentuoja ir tai, kad pareiškėjai paskirtas maksimalus finansavimas, o jį didinant būtų diskriminuojami kiti asmenys, gaunantys

analogišką finansinę pagalbą, kadangi būtų proporcingai mažinamas išmokų dydis kitiems negalia turintiems asmenims ir taip nukrypstama nuo asmenų lygybės prieš įstatymą principo.

Pažymi, kad pareiškėjos atstovei, kaip teismo skiriamai globėjai, buvo išaiškintos jos teisės ir pareigos, įtvirtintos CK 3.242, 3.238, 3.243, 3.244 straipsniuose bei 3.245 straipsnio 1 dalyje, kur yra nustatyta globėjos pareiga atlikti pareigas neatlygintinai. Globėjai nustatoma pareiga veikti išimtinai globojamosios interesais. Daro išvadą, kad pareiškėjos atstovė teismo sprendimu dėl globos nustatymo pareiškėjai turi nustatyti pareigą išlaikyti pilnametę pareiškėją.

Be kita ko, Departamentas pabrėžia, kad pareiškėjos atstovė yra VšĮ „[duomenys neskelbtini]“ steigėja ir valdytoja, ir, veikdama išimtinai pareiškėjos naudai, turėtų ir privalėtų ieškoti kainos kompromiso tarp kompensuojamos ir siūlomos globos kainos.

Atsakydamas į skundo teiginius, kad Departamentas savo funkcijas atlieka itin formaliai ir kad skundžiamas Sprendimas nėra išsamus, ir juo nesigilinta į individualios problemos esmę, teigia, kad Departamentas ir Administracija pareiškėjos atžvilgiu visus atliktus skaičiavimus pagrindė įstatymais, poįstatyminiais teisės aktais bei reglamentuotomis tvarkomis, atsižvelgdamas į visas situacijos aplinkybes. Remdamasi Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) jurisprudencija dėl viešojoje teisėje įtvirtinto principo, kad viešojo administravimo subjektams viskas, kas tiesiogiai neleistu įstatymo, yra uždrausta, teigia, kad Departamentas, vertindamas ir apibrėždamas situacijos kvalifikavimą teisiniu reglamentavimu, laikėsi įstatymų ir LVAT suformuotos praktikos.

Dėl skundo teiginio apie Departamento pareigą neperžengti teisėtumo ribų individualizuojant teisinį santykį, nurodo, kad minėtu aspektu reikšminga LVAT praktika byloje Nr. eI3-73-780/2023, kurioje pasisakoma, kas yra individualus teisinis situacijos įvertinimas ir kiek institucija gali nukrypti nuo įstatyminio reglamentavimo.

Taip pat Departamentas nurodo, kad pareiškėjos atstovė nėra pateikusi jokių įrodymų, dėl kokių priežasčių ji teigia, kad būtent VšĮ „[duomenys neskelbtini]“ atitinka pareiškėjos individualiuosius poreikius.

Posėdžio metu Departamento atstovė palaikė atsiliepime išdėstyta poziciją ir prašė skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Atsakovė Vilniaus miesto savivaldybės administracija atsiliepimu su pareiškėjos skundu nesutinka ir prašo jį atmesti.

Administracija laikosi pozicijos, kad Departamentas Sprendime aiškiai nurodė, jog finansinis vertinimas buvo atliktas teisėtai, pajamos įvertintos pagal įstatymo ir mokėjimo aprašo reikalavimus, todėl Vertinimas pagrįstai tapo Sutarties dalimi.

Paaikškina, kad 2025 m. liepos 27 d. pasirašyta Sutartis tarp paslaugų gavėjos, Administracijos ir VšĮ „[duomenys neskelbtini]“, nustatanti, kad mokėjimo dydžiai pinigine išraiška apskaičiuojami remiantis finansinių galimybių vertinimu, kuris yra neatsiejama sutarties dalis (CK 6.154 straipsnis). Paslaugų gavėjos mokėtina dalis suskirstyta į dvi dalis: [duomenys neskelbtini] Eur – mokama iš paslaugų gavėjos pajamų, [duomenys neskelbtini] Eur – Savivaldybės nustatytas maksimalus mokėjimo dydis, o įsipareigojusio asmens dalis sudaro 0,00 Eur. Bendras paslaugų gavėjos mokėtinas dydis už ilgalaikės socialinės globos paslaugas VšĮ „[duomenys neskelbtini]“ yra [duomenys neskelbtini] Eur per mėnesį. Sutartis yra galiojanti, nebuvo nutraukta ar pakeista, todėl visi jos nustatyti įsipareigojimai turi būti vykdomi.

Pareiškėjos atstovės pageidavimu bei pagal Administracijos rekomendaciją buvo pasirinkta socialinės globos paslaugas teikianti įstaiga, kuri nėra pavaldi Administracijai arba kitai savivaldybei bei su kuria Administracija nėra sudariusi paslaugų pirkimo sutarties. Teigia, kad Vertinimas atliekamas ir apskaičiavimai vykdomi jau pasirinkus socialinės globos įstaigą, todėl nėra pagrindo išvadai, kad ilgalaikės socialinės globos įkainis konkrečioje įstaigoje Vertinimo metu pareiškėjos atstovei nebuvo žinomas. Administracija laikosi nuomonės, kad pareiškėjos atstovė laisva valia pasirinko socialinės globos įstaigą – VšĮ „[duomenys neskelbtini]“ ir pasirašė Sutartį, prieš tai susipažinusi su VšĮ „[duomenys neskelbtini]“ skelbiamu ilgalaikės socialinės globos įkainiu ([duomenys neskelbtini] Eur per mėnesį) ir su juo sutiko, todėl šiais veiksmais pareiškėjos atstovė prisiėmė Sutartimi sulgytų finansinių įsipareigojimų vykdymo riziką.

Administracija aiškina, kad socialinė globa asmenims su sunkia negalia iš dalies finansuojama valstybės biudžeto dotacijomis. Savivaldybė (*Administracija*), vadovaudamasi nustatyta metodika, kreipėsi dėl didesnės dotacijos skyrimo ir gavo leidimą skirti maksimalią sumą – [duomenys neskelbtini] Eur per mėnesį, o tai sudaro 60 % visos paslaugų kainos. Atsižvelgiant į tai, apskaičiuota paslaugų gavėjos mokėtina dalis sumažinta iki [duomenys neskelbtini] Eur.

Administracija iš esmės pritaria Departamento pozicijai, išdėstyta Sprendime bei šiame Sprendime nurodytiems argumentams: socialinės globos įstaiga buvo pasirinkta laisva valia, įkainis buvo žinomas prieš pasirašant sutartį; įstaiga nėra Administracijos sąraše, todėl jos paslaugos nefinansuojamos standartiniais Administracijos tarifais; likęs skirtumas turi būti padengtas paslaugų gavėjo ar jo atstovo ir įstaigos tarpusavio susitarimu; bendruomeninės paslaugos yra natūraliai brangesnės dėl individualaus pritaikymo, todėl jų pasirinkimas reikalauja įvertinti finansines galimybes.

Administracija laikosi pozicijos, kad Vertinimas buvo atliktas tinkamai, nepažeidžiant teisės aktų reikalavimų. Pasirašyta Sutartis galioja ir prisiimti įsipareigojimai turi būti vykdomi. Administracija ir Departamentas veikė vadovaudamiesi Įstatymu ir Aprašu. Asmens pajamos ir turtas buvo įvertinti pagal galiojančius teisės aktus, remiantis objektyviais vertinimo metu buvusiais duomenimis, taikant Įstatymo 39 ir 40 straipsniuose nustatytas taisykles dėl pajamų rūšių, jų įskaitymo, turto vertinimo ir normatyvų. Pareiga pranešti apie pajamų ar turto pokyčius, taip pat pareiga finansines galimybes vertinti iš naujo – tiek asmeniui, tiek savivaldybei – taip pat numatyta Aprašo 49, 50 ir 42 punktuose, todėl Vertinimas buvo atliktas teisėtai, laikantis nustatytos procedūros ir terminų.

Apibendrinama Administracija daro išvadą, kad tiek socialinių paslaugų poreikio nustatymas, tiek finansinių galimybių vertinimas atlikti tinkamai ir teisėtai, o paslaugų teikėjo pasirinkimas buvo pareiškėjos atstovės savarankiškas sprendimas, priimtas žinant įkainius ir pasirašant sutartį su paslaugų teikėju. Šiais veiksmais pareiškėjos atstovė prisiėmė sutartinius finansinius įsipareigojimus ir jų vykdymo riziką, todėl skundas dėl Vertinimo pagrįstai pripažintas nepagrįstu ir atmestas.

Trečiasis suinteresuotas asmuo X. X. atsiliepimo nepateikė.

Skundas atmestinas.

Ginčas šioje byloje kilo dėl Administracijos atlikto pareiškėjos Vertinimo bei Departamento Sprendimo, kuriuo pareiškėjos atstovės Skundas Departamentui dėl Vertinimo dalies, kuria pareiškėja įpareigota mokėti papildomą ilgalaikės socialinės globos įkainio dalį, buvo atmestas, teisėtumo.

Iš į bylą pateiktų rašytinių įrodymų nustatyta, kad 2025 m. birželio 4 d. pareiškėjos atstovė pareiškėjos vardu Administracijos Antakalnio seniūnijai pateikė prašymą-paraišką socialinėms paslaugoms gauti. Minėto prašymo 2 punkte, be kita ko, pažymėta, kad pareiškėjai reikalinga ilgalaikė socialinė globa įstaigoje VšĮ „[duomenys neskelbtini]“ bendro gyvenimo namuose.

2025 m. birželio 12 d. Vilniaus miesto socialinių paslaugų centras atliko pareiškėjos socialinių paslaugų poreikio vertinimą, kurio rezultatai užfiksuoti 2025 m. birželio 12 d. Asmens (šeimos) socialinių paslaugų poreikio vertinimo Nr. 60-218/25 formoje. Minėto dokumento 3 punkte „Kokios pagalbos, socialinių paslaugų prašo asmuo (šeima), jo teisėtas atstovas <...>“ nurodyta, jog pareiškėjai reikalinga ilgalaikė socialinė globa įstaigoje VšĮ „[duomenys neskelbtini]“ bendro gyvenimo namuose, o 11 punkte nurodyta, kad rekomenduojama ilgalaikė socialinė globa VšĮ „[duomenys neskelbtini]“ bendro gyvenimo namuose.

Administracijos Socialinės globos skyrimo komisijos 2025 m. liepos 3 d. sprendimu dėl socialinių paslaugų asmeniui (šeimai) skyrimo Nr. [duomenys neskelbtini] pareiškėjai neterminuotai skirta ilgalaikė socialinė globa VšĮ „[duomenys neskelbtini]“. Administracijos Socialinės gerovės skyrius 2025 m. liepos 4 d. išrašė pareiškėjai Siuntimą, kuriuo pareiškėja siunčiama į VšĮ „[duomenys neskelbtini]“.

2025 m. liepos 24 d. VšĮ „[duomenys neskelbtini]“, pareiškėjos atstovė ir Administracija pasirašė Sutartį. Pareiškėjos mokama dalis už ilgalaikės socialinės globos teikimą nustatyta Sutarties

1 priede – Vertinime. Vertinime pateiktas detalus pareiškėjos mokamos dalies apskaičiavimas pagal jos gaunamas pajamas, t. y. apskaičiuota, kad 80 proc. gaunamos šalpos/negalios pensijos ir transporto išlaidų kompensacijos sudaro mokėtina [duomenys neskelbtini] Eur suma, taip pat 100 proc. pareiškėjos gaunamos 1 lygio individualios pagalbos teikimo išlaidų tikslinės kompensacijos – [duomenys neskelbtini] Eur. Apskaičiuota pareiškėjos mokama suma pagal jos gaunamas pajamas – [duomenys neskelbtini] Eur. Taip pat Vertinime nurodyta paslaugos kaina per mėnesį – [duomenys neskelbtini] Eur, kuriai dengti skiriama [duomenys neskelbtini] Eur dydžio dotacija iš valstybės lėšų, [duomenys neskelbtini] Eur pareiškėjos mokama suma pagal jos pajamas ir [duomenys neskelbtini] Eur suma, kuri Vertinime pažymėta kaip „Savivaldybės nustatyto MAX mokėjimo dydžio“ mokama suma, kuri taip pat priskirta paslaugų gavėjo mokamai daliai. Vertinime pateiktas galutinis paslaugų gavėjo mokėjimo dydis – [duomenys neskelbtini] Eur. Vertinimą pasirašė pareiškėjos atstovė, atskirai pažymėdama, kad susipažino ir sutinka su Vertinime nurodytomis [duomenys neskelbtini] Eur ir [duomenys neskelbtini] Eur sumomis.

Iš į bylą pateiktų duomenų taip pat nustatyta, kad pareiškėjos atstovė, nesutikdama su Vertinimo dalimi dėl [duomenys neskelbtini] Eur mokėjimo, pateikė Departamentui skundą dėl Vertinimo.

Departamentas Sprendimu pareiškėjos skundą atmetė. Sprendime padaryta išvada, kad Vertinimas buvo atliktas tinkamai, nepažeidžiant teisės aktų reikalavimų, todėl nėra pagrindo jį naikinti. Sprendime taip pat pasisakyta, jog socialinės globos paslaugų pasirinkimas bendruomenėje yra būtent pareiškėjos atstovės (šeimos) sprendimas, todėl pareiškėjos atstovė ir turinti prisiimti iš Sutarties kylančias teises pasekmes. Sprendime, be kita ko, akcentuota, kad pagal Aprašo 2 punkto reglamentavimą tais atvejais, kai socialinių paslaugų kaina viršija savivaldybės tarybos nustatytą maksimalų socialinių paslaugų išlaidų finansavimo savivaldybės teritorijos gyventojams dydį, šio dydžio ir socialinių paslaugų kainos skirtumas asmens (šeimos) pageidavimu mokamas paslaugas gaunančio asmens (jam atstovaujančio asmens) ir socialinių paslaugų įstaigos tarpusavio susitarimu. Kadangi ilgalaikės socialinės globos bendro gyvenimo namuose paslaugą asmenims su sunkia negalia teikiančios įstaigos VŠĮ „[duomenys neskelbtini]“ nustatyta kainai padengti nepakanka valstybės skiriamos padidintos dotacijos ir asmens pajamų bei individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijos, socialinės globos kainos skirtumą, viršijantį maksimalų socialinės globos asmenims su sunkia negalia finansavimo dydį tenka apmokėti paslaugų gavėjui (jam atstovaujančiam asmeniui).

Ginčo santykius reglamentuoja Įstatymas, Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2024 m. birželio 25 d. įsakymu Nr. A1-426 „Dėl Socialinių paslaugų finansavimo ir lėšų apskaičiavimo metodikos patvirtinimo“ patvirtinta Socialinių paslaugų finansavimo ir lėšų apskaičiavimo metodika (toliau – Metodika), Aprašas bei Vilniaus miesto savivaldybės tarybos 2024 m. rugsėjo 25 d. sprendimu Nr. 1-685 „Dėl Vilniaus miesto savivaldybės gyventojų mokėjimo už socialines paslaugas tvarkos aprašo patvirtinimo“ patvirtintas Vilniaus miesto savivaldybės gyventojų mokėjimo už socialines paslaugas tvarkos aprašas (toliau – Savivaldybės aprašas). Kadangi Administracija ir Departamentas yra viešojo administravimo subjektai, o skundžiamas Vertinimas bei Sprendimas priimti atsakovams įgyvendinant jiems suteiktą diskreciją viešojo administravimo srityje, ginčo kontekste aktualios ir Lietuvos Respublikos viešojo administravimo (toliau – VAI) nuostatos, reglamentuojančios administracinę procedūrą.

Įstatymo 36 straipsnyje įtvirtintos bendrosios asmenų, pageidaujančių gauti socialines paslaugas, finansinių galimybių vertinimo taisyklės. Finansinių galimybių vertinimo tvarką detaliai reglamentuoja Aprašas ir Metodika. Aprašo 2 punkte nurodyta, kad tais atvejais, kai socialinių paslaugų kaina viršija savivaldybės tarybos nustatytą maksimalų socialinių paslaugų išlaidų finansavimo savivaldybės teritorijos gyventojams dydį, šio dydžio ir socialinių paslaugų kainos skirtumas asmens (šeimos) pageidavimu mokamas paslaugas gaunančio asmens (jam atstovaujančio asmens) ir socialinių paslaugų įstaigos tarpusavio susitarimu. Metodikos 6 punkte numatyta, kad savivaldybių administracijoms iš valstybės biudžeto dotacijų skiriamų lėšų socialinei globai asmeniui su sunkia negalia teikti dalis – iki 1 100 Eur per mėnesį, laikotarpiu, o esant valstybės biudžeto finansinėms galimybėms, komisijos, kurios sudėtį ir darbo reglamentą tvirtina socialinės apsaugos ir darbo ministras, pritarimu savivaldybių administracijoms iš valstybės biudžeto dotacijų gali būti

skiriama didesnė lėšų socialinei globai asmeniui su sunkia negalia teikti dalis – iki 3 600 Eur per mėnesį.

Aprašo 4 punkte nurodyta, kad konkretų asmens (šeimos) mokėjimo už socialines paslaugas dydį nustato savivaldybės administracija, vadovaudamasi Įstatymu, Aprašu ir savivaldybės tarybos patvirtintu savivaldybės gyventojų mokėjimo už socialines paslaugas tvarkos aprašu. Savivaldybės aprašo 44 punkte nurodyta, kad asmenims su negalia ir su sunkia negalia maksimalus trumpalaikės ir ilgalaikės socialinės globos išlaidų finansavimo dydis per mėnesį yra ne daugiau nei Socialinių paslaugų finansavimo ir lėšų apskaičiavimo metodikoje, tvirtinamoje socialinės apsaugos ir darbo ministro, nustatyto galimo savivaldybių administracijoms iš valstybės biudžeto dotacijų skiriamų lėšų socialinei globai asmeniui su sunkia negalia per mėnesį teikti maksimalaus dydžio.

Sistemiškai vertinant aukščiau aptartas teisės aktų nuostatas darytina išvada, kad savivaldybėms suteikta teisė savarankiškai spręsti dėl savivaldybės teritorijoje taikytino maksimalaus socialinių paslaugų išlaidų finansavimo savivaldybės teritorijos gyventojams dydžio. Vilniaus miesto gyventojams nustatytas šis dydis yra 1100 Eur, o esant valstybės biudžeto finansinėms galimybėms, Metodikoje nustatytas atvejais ir tvarka gali būti skiriama didesnė lėšų socialinei globai asmeniui su sunkia negalia teikti dalis – iki 3600 Eur per mėnesį.

Skunde teigiama, kad pareiškėjos Vertinimas yra nepagrįstas, kadangi apskaičiuota paslaugų gavėjui (t. y. pareiškėjai) tenkanti mokėtina suma, viršijanti jos gaunamas pajamas. Pareiškėjos atstovė neiginėja Vertinimui naudotų duomenų apie pareiškėjos faktiškai gautas pajamas, byloje pateikti rašytiniai įrodymai patvirtina, kad Administracija Vertinime šiuos duomenis nurodė teisingai (pareiškėjos pajamos per mėnesį: šalpos neįgalumo/negalios pensija ([duomenys neskelbtini] Eur), transporto išlaidų kompensacija ([duomenys neskelbtini] Eur) ir individualios pagalbos teikimo išlaidų tikslinė kompensacija [duomenys neskelbtini] Eur). Iš Vertinime pateiktų duomenų taip pat matyti, kad Administracija, apskaičiuodama pareiškėjos už ilgalaikę socialinę globą mokėtiną dydį apskaičiavo vadovaudamasi Metodikos 26 punkte nurodyta tvarka ir galutinę šio dydžio sumą apskaičiavo sudėjusi 80 procentų asmens pajamų (t. y., negalios pensijos ir transporto išlaidų kompensacijos) ir 100 procentų individualios pagalbos teikimo išlaidų kompensacijos sumas.

Metodika, pagal kurią atliktas Vertinimas, nenumato Administracijai nei pareigos, nei teisės vertinimo metu nustatčius, kad apskaičiuotas ilgalaikės socialinės globos paslaugų gavėjo mokėtinas dydis viršija jo gaunamas pajamas, vertinti šią aplinkybę iš naujo ir/ar taikyti kitą, nei numatyta Metodikos 26 punkte, tvarką. Šioje byloje nustatyta, kad pareiškėjos atstovė socialinės globos įstaigą (VšĮ „[duomenys neskelbtini]“), kurioje pareiškėjai teikiamos ilgalaikės socialinės globos paslaugos, pasirinko pati, pareiškėjos atstovei VšĮ „[duomenys neskelbtini]“ ilgalaikės socialinės globos įkainis ([duomenys neskelbtini] Eur per mėnesį) buvo žinomas, taip pat buvo žinomas ir pareiškėjos už šias paslaugas mokėtinas dydis, nurodytas pareiškėjos atstovės pasirašytoje Sutartyje, kurios neatskiriama dalis yra Vertinimas. Sutarties nuostatos neprieštarauja Aprašo 2 punkte įtvirtintam reguliavimui, t. y., tais atvejais, kai socialinių paslaugų kaina viršija savivaldybės tarybos nustatytą maksimalų socialinių paslaugų išlaidų finansavimo savivaldybės teritorijos gyventojams dydį, šio dydžio ir socialinių paslaugų kainos skirtumas asmens (šeimos) pageidavimu mokamas paslaugas gaunančio asmens (jam atstovaujančio asmens) ir socialinių paslaugų įstaigos tarpusavio susitarimu. Sutartis pagal turinį ir yra toks susitarimas.

Skunde pareiškėjos atstovė akcentuoja, kad su Vertinimu nesutiko ir Sutartį pasirašė tik dėl to, kad nepasirašius Sutarties būtų pasibaigęs Siuntimo galiojimo laikas ir tai būtų sukėlę neigiamų pasekmių pareiškėjai. Pažymėtina, kad Sutarties sudarymo aplinkybės bei Sutarties sąlygos nėra šio ginčo dalykas, nes, visų pirma, Sutarties taikytinos civilinės teisės normos, o Komisija pagal suteiktą kompetenciją neturi įgaliojimų spręsti civilinių santykių dalyvių ginčų, o antra – Sutartis yra galiojanti, nenuginčyta teisės aktų nustatyta tvarka ir šalims turi įstatymo galią, taigi, yra vykdytina.

Įvertinusi skunde pateiktus ir Komisijos posėdžio metu pareiškėjos atstovių išsakytus argumentus bei byloje surinktus įrodymus ir atsizvelgdama į aptartą ginčo santykiui taikytiną teisinį reguliavimą, Komisija daro išvadą, kad Administracija pareiškėjos Vertinimą atliko veikdama jai suteiktos kompetencijos ribose, teisingai taikė Metodikos ir Aprašo bei Savivaldybės aprašo

nuostatas, tinkamai įvertino duomenis apie pareiškėjos pajamas bei turta, todėl naikinti šį Vertinimą nėra pagrindo.

Departamentas, gavęs skundą dėl Vertinimo, Administracijos sprendimą (Vertinimą) revizavo įgyvendindamas jam Įstatymo 15 straipsnio 1 dalies 7 punkte pavestą funkciją – prižiūrėti, kaip laikomasi asmens (šeimos) socialinių paslaugų, kurios finansuojamos iš valstybės biudžeto dotacijų savivaldybių biudžetams, poreikio nustatymo, jų skyrimo, teikimo bei asmens (šeimos) finansinių galimybių vertinimo tvarkos. Departamento Sprendime pateikta išsami Vertinimo turinio analizė bei detalai paaiškinta, kaip Metodikos, Aprašo bei Savivaldybės aprašo nuostatos taikytos pareiškėjos atžvilgiu, kiekviena faktinė Vertinime nurodyta aplinkybė pakomentuota pateikiant nuorodą į šios aplinkybės vertinimui taikytą teisės normą. Komisija visiškai sutinka su Departamento pozicija, kad Sprendimas yra argumentuotas ir aiškus.

Sprendime yra visi privalomieji VAĮ 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 punktuose numatyti turinio elementai. Sprendime nurodytas jį priėmusio viešojo administravimo subjekto pavadinimas, sprendimo data, registracijos numeris, atliekamas tvarkomasis veiksmas, apskundimo tvarka, teisinis ir faktinis pagrindas, administracinio sprendimo motyvai; taip pat nurodyta, kokiais teisės aktais vadovaujamosi priimant sprendimą, pateiktos nuorodos į konkrečius šių teisės aktų straipsnius, dalis bei punktas; aptartos šio sprendimo priėmimui svarbios aplinkybės.

Komisijos vertinimu, pareiškėjos atstovė skunde nenurodė jokių konkrečių aplinkybių ir nepateikė įrodymų, kurie paneigtų skundžiamo Vertinimo ir Sprendimo teisėtumą. Tai, kad pareiškėja nesutinka su Vertinimu ir Sprendimu, nesudaro pagrindo išvadai, kad šie administraciniai sprendimai neatitinka VAĮ nuostatų. Atsižvelgiant į aptartų teisinių ir faktinių aplinkybių visumą, Komisija daro išvadą, kad Administracija ir Departamentas savo kompetencijos ribose priėmė teisėtus ir pagrįstus sprendimus, atitinkančius VAĮ administraciniams sprendimams keliamus reikalavimus, todėl nėra nei teisinio, nei faktinio pagrindo tenkinti pareiškėjos skundą ir šiuos sprendimus naikinti.

Dėl pareiškėjos atstovės skunde pateiktų argumentų, kad valstybės pareiga yra užtikrinti pareiškėjos teisę gyventi bendruomenėje, nes valstybė turi imtis veiksmingų ir atitinkamų priemonių sudaryti sąlygas neįgaliesiems visapusiškai įgyvendinti teisę būti įtrauktiems į bendruomenę ir joje dalyvauti, bet ši pareiga nėra tinkamai vykdoma, kadangi poįstatyminiais teisės aktais nustatyta maksimali suma negali užtikrinti, kad bus padengtas likutis tarp individualizuotus pagalbos poreikius atitinkančių paslaugų ir pareiškėjos mokamų maksimalių sumų už paslaugas, pažymėtina, kad, vadovaujantis Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo įstatymo straipsnyje įtvirtintu reglamentavimu, Komisija nagrinėja skundus tik tuo aspektu, kiek šie skundai susiję su pareiškėjų atžvilgiu priimtų individualių administracinių sprendimų teisėtumo vertinimu. Komisijai nesuteikta kompetencija spręsti dėl norminių teisės aktų (Metodikos, Aprašo, Savivaldybės aprašo) teisėtumo; pareiškėjos atstovė tokį ginčą galėtų inicijuoti kreipdamasi į Regionų administracinę teisumą Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Komisijos vertinimu, likusieji šalių argumentai laikytini pertekliniais, neturinčiais tiesioginės juridinės reikšmės sprendžiant dėl Sprendimo ir Vertinimo teisėtumo, todėl detalčiau nedėstyti ir neanalizuotini. Pasisakydama šiuo aspektu, Komisija remiasi LVAT ir Europos Žmogaus Teisių Teismo (toliau – EŽTT) formuojama praktika, kad pareigos nurodyti priimto sprendimo motyvus apimtis gali skirtis priklausomai nuo sprendimo prigimties ir turi būti analizuojama konkrečių bylos aplinkybių kontekste (LVAT 2008-12-05 nutartis administracinėje byloje Nr. P444-196/2008, 2009-07-24 nutartis administracinėje byloje Nr. P756-151/2009, 2009-11-06 nutartis administracinėje byloje Nr. P525-194/2009, 2013-02-11 nutartis administracinėje byloje Nr. A146-216/2013 ir kt.; EŽTT 1994-04-19 sprendimas byloje Nr. 16034/90 V. de H. v Netherlands, 1997-12-19 sprendimas byloje Nr. 20772/92 H. v Finland, 1999-01-21 sprendimas byloje Nr. 30544/96 G. R. v Spain ir kt.).

Byloje pateikta informacija, susijusi su pareiškėjos sveikatos būkle. Komisijos veiklą reglamentuojantys teisės aktai nereglamentuoja nagrinėjamos bylos medžiagos (jos dalies) pripažinimo nevieša. Pagal įstatymo analogiją, vadovaujamosi Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 14 straipsnio 2 dalimi, kurioje nustatyta, kad priimdamas viešame teismo posėdyje sprendimą byloje arba nutartį nutraukti bylą ar skundą (prašymą, pareiškimą) palikti nenagrinėtą arba gavęs prašymą susipažinti su bylos medžiaga, teismas turi teisę proceso dalyvių

prašymu ar savo iniciatyva motyvuota nutartimi nustatyti, kad bylos medžiaga ar jos dalis yra nevieša, kai reikia apsaugoti žmogaus asmens, jo privataus gyvenimo ir nuosavybės slaptumą, informacijos apie asmens sveikatą konfidencialumą, taip pat jeigu yra rimtas pagrindas manyti, kad bus atskleista valstybės, tarnybos, profesinė ar komercinė paslaptis. Įvertinus tai, kad didžiąją bylos medžiagos dalį sudaro specialių kategorijų asmens duomenys, susiję su asmens sveikata, siekiant apsaugoti informacijos apie asmens sveikatą konfidencialumą, Komisijos iniciatyva visa nagrinėjamos bylos medžiaga pripažintina nevieša, neteikiant jos susipažinti ar kopijuoti byloje nedalyvavusiems asmenims.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 14 straipsnio 2 dalimi, Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjos X. Y. įstatyminės atstovės X. X. skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Visą bylos medžiagą pripažinti nevieša ir neteiktina susipažinti ar kopijuoti byloje nedalyvavusiems asmenims.

Sprendimas per vieną mėnesį nuo jo priėmimo gali būti skundžiamas Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Danutė Kulikauskienė

Komisijos narės

Vaida Jokubauskaitė

Raminta Ramanauskienė